

Sygn. akt I C 14/19

UZASADNIENIE WYROKU

Sądu Rejonowego w Łąncucie z dnia 25.06. 2019 r.

Pozwem z dnia 09.01.2019r. powód A. G. domagał się zasądzenia od pozwanej (...) Sp. z o.o. z siedzibą w Ł. kwoty 21.500 złotych wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztów postępowania.

W uzasadnieniu żądania pozwu wskazano, iż powód wywodzi swoje roszczenie z tytułu odstąpienia od umowy nabycia motoroweru trójkołowego (...) o identyfikatorze (...).

Nakazem zapłaty z dnia 16.01.2019 roku, sygn. akt I C 14/19 / k. 18/ Sąd Rejonowy w Łąncucie uwzględnił wniesione powództwo w całości. Na skutek sprzeciwu wniesionego przez pozwaną nakaz zapłaty stracił moc. W złożonym środku zaskarżenia pozwana, reprezentowana przez pełnomocnika adw. K. K. (1), wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego według norm przepisanych. W uzasadnieniu swojego stanowiska w sprawie pełnomocnik powódki zakwestionował prawo powoda do odstąpienia od zawartej między stronami umowy z powołaniem się na fakt, iż umowa sprzedaży nie została zawarta poza lokalem przedsiębiorcy.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 06.12.2018 roku powód A. G. nabył od pozwanej (...) Sp. z o.o. z siedzibą w Ł. motorower trójkołowy (...) o identyfikatorze (...).Do zawarcia umowy sprzedaży doszło w ten sposób, iż najpierw powód udał się do siedziby pozwanej, gdzie zapoznał się z ofertą tego typu pojazdów i odbył jazdę próbną jako pasażer. Sprzedawca poinformował go o możliwościach zwrotu pojazdu oraz danych pojazdu dotyczących dystansu (80 km) jaki można pokonać przy jednorazowym, pełnym ładowaniu akumulatora.

Następnie złożył zamówienie na zakup w/w pojazdu, który w dniu 06.12.2018 r. został dostarczony do jego miejsca zamieszkania przez dwóch pracowników pozwanej. Wówczas powód uścił pracownikowi pozwanej kwotę 21.500 złotych i wraz z pojazdem otrzymał fakturę Vat nr (...), w której zamieszczono adnotację o treści : „ w przypadku kupującego będącego konsumentem przysługuje mu prawo do odstąpienia od umowy w ciągu 14 dni od otrzymania towaru”. Faktura zawierała dwie pozycje. Pierwsza dotyczyła oznaczenia pojazdu i jego ceny w kwocie 20.000 złotych brutto. Druga to szkolenie z obsługi pojazdu opisanego pod poz. 1 – w kwocie 1.500 złotych brutto.

W dacie przekazania powodowi zakupionego motoroweru pracownicy pozwanej nie szkolili nabywcy w zakresie obsługi pojazdu poza wykonaniem jazdy próbnej z pracownikiem pozwanej przed sklepem. Powód nie został również poinformowany, że w cenę zakupu pojazdu został wliczony koszt szkolenia.

Standardowe szkolenie wykonywane przez pracowników pozwanej trwa ok. 20-30 minut.

Po ok. 2-3 dniach od daty zakupu pojazdu powód otrzymał od sprzedawcy świadectwo homologacji.

(faktura VAT – k. 6, zaświadczenie o szkoleniu – k. 39, zeznania powoda – k. 70-71, 82, 83, zeznania świadków: B. G. – k. 80-81, Z. K. – k. 81, A. S. częściowo – k. 81, M. N. częściowo – k. 81-82, S. P. częściowo – k. 82)

W dniu 14.06.2018r. powód zarejestrował zakupiony pojazd w Wydziale Komunikacji Starostwa Powiatowego w K..

(kserokopia dowodu rejestracyjnego – k. 9)

Powód próbował jeździć zakupionym trójkołowcem, ale okazało się, iż może na jednym ładowaniu akumulatora przejechać jedynie kilkanaście kilometrów.

W związku z tym w dniu 18.12.2018r. nadał na pocztę, skierowane do pozwanej pismo zawierające oświadczenie o odstąpieniu od umowy sprzedaży trójkołowca.

(odpis oświadczenia powoda z dnia 18.12.2018r. wraz z dowodem nadania pisma – k. 7-8, zeznania powoda – k. 70-71, 82, 83)

W tym samym dniu powód pozostawił motorower w siedzibie pozwanej mimo sprzeciwu ze strony jej pracowników, którzy zgodzili się przyjąć pojazd jedynie w ramach jego reklamacji.

(odpis protokołu przyjęcia pojazdu – k. 41, zeznania powoda – k. 71, zeznania świadka B. G. – k. 80)

W dniu 03.01.2019r. pojazd został zwrócony powodowi w miejscu zamieszkania w ten sposób, iż pracownicy pozwanej pozostawili go pod nieobecność powoda pod garażem, o czym poinformowali klienta za pośrednictwem wiadomości SMS. Powód stwierdził, iż licznik pojazdu wskazuje większy przebieg niż ten, który był w dacie zwrotu motoroweru sprzedawcy. Wówczas licznik wskazywał ok. 100 km przebiegu.

Od czasu zwrotu pojazdu przez pracowników pozwanej spółki powód A. G. nie korzystał z motoroweru.

(zeznania świadka B. G. – k. 80, zeznania powoda – k. 82)

Pismem z dnia 09.01.2019r. spółka (...) poinformowała powoda, iż nie przysługuje mu możliwość zwrotu towaru, ze względu na to, iż został on zakupiony w punkcie sprzedaży (...) Sp. z o.o. w Ł..

(odpis pisma pozwanej z dnia 09.01.2019r. wraz z dowodem nadania pisma – k. 42-43)

W dniu 28.01.2019r. pozwana dokonała przeglądu serwisowego pojazdu zakupionego przez powoda. Licznik pojazdu wskazywał 186,8 przejechanych kilometrów.

(kserokopia karty gwarancyjnej pojazdu – k. 57, fotografia stanu licznika pojazdu – k. 58)

Prezes Zarządu pozwanej spółki utrzymywał, iż pracownicy pozwanej błędnie pouczyli powoda, o prawie odstąpienia od umowy. Z treści jego zeznań wynikało także, iż faktura dokumentująca fakt sprzedaży została wypisana wcześniej, zaś dostarczenie pojazdu i szkolenie odbyło się w miejscu zamieszkania powoda. Jako element szkolenia przedstawiciel pozwanej uznawał również przekazanie klientowi w punkcie sprzedaży informacji co do zasad eksploatacji pojazdu. Zdaniem Prezesa Zarządu pozwanej spółki powód powinien zwrócić pojazd po jego wyrejestrowaniu.

(zeznania Prezesa Zarządu pozwanej spółki – k. 71)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dołączonych przez powoda do akt sprawy dokumentów, których treść, autentyczność i moc dowodowa nie budziła żadnych zastrzeżeń oraz korespondujących z nimi zeznań powodów, jego małżonki i świadka Zgniewa K.. Przedmiotowe dowody wzajemnie się pokrywają, tworząc logiczną całość.

Zeznania świadków w osobach pracowników pozwanej oraz Prezesa zarządu pozwanej spółki Sąd uznał za wiarygodne i uwzględnił przy rekonstrukcji stanu faktycznego jedynie w części, w której harmonizują one z pozostałym, nie budzącym wątpliwości materiałem dowodowym. W pierwszej kolejności wskazać należy, iż przedmiotowe zeznania

były mało konkretne i w zasadniczej części odnosiły się do przedstawienia subiektywnego, oceniającego stanowiska osoby przesłuchiwanej, a nie tylko relacji co do przebiegu zdarzeń z udziałem powoda.

Zeznania świadka A. S. dotyczące przeprowadzenia szkolenia oraz miejsca dokonania przez powoda zapłaty ceny pojazdu pozostają w sprzeczności z zeznaniami powoda, jego małżonki oraz świadka Z. K., który jako osoba obca wobec stron procesu, nie był zainteresowany jego wynikiem, co dodatkowo wzmacnia wiarygodność jego przekazu. Z zeznań świadka A. S. wynikało poza tym, iż szkolenie „odbywa się przy doręczeniu pojazdu”, a świadek nie był obecny przy tej czynności. Z tego względu nie mógł mieć wiarygodnych informacji co do jej rzeczywistego przebiegu. Z kolei z relacji świadka M. N. wynikało, iż przebywał w samochodzie i był odwrócony tyłem, więc nie widział „jak wygląda szkolenie” powoda. Poza tym według w/w świadka szkolenie miał przeprowadzać pracownik G. L., podczas gdy z treści zeznań A. S. wynika, iż pojazd został powodowi dostarczony przez M. N. oraz S. P.. Przedmiotowe sprzeczności dyskwalifikują te fragmenty zeznań świadków – pracowników pozwanej.

Zaznaczenia wymaga również, iż świadek strony pozwanej S. P. zeznał, iż zapłata za pojazd nastąpiła na miejscu dostawy towaru, tj. w miejscu zamieszkania powoda. Mimo tego, podobnie jak jego pracodawca, utrzymywał, iż do transakcji doszło w punkcie sprzedaży, w momencie gdy powód złożył zamówienie na zakup konkretnego pojazdu. Takiej treści zeznania świadka oraz zeznania Prezesa Zarządu pozwanej spółki nie zasługują na uwzględnienie w kontekście zeznań powoda i jego małżonki. Nieuprawnionym było również twierdzenie przedstawiciela pozwanej, iż powód „przeszedł” szkolenie w ten sposób, że „część szkolenia można by było zaliczyć u nas w firmie gdy klientowi były podawane wszystkie instrukcje odnośnie usługi i eksploatacji.” Przekazanie klientowi podstawowych danych dotyczących cech towaru i jego właściwości oraz sposobu użytkowania jest ustawowym obowiązkiem sprzedawcy, któremu nie odpowiada wzajemny obowiązek uiszczenia przez nabywcę dodatkowego wynagrodzenia.

Sąd zważył, co następuje:

W oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy Sąd uznał, iż wniesione przez A. G. powództwo zasługuje na uwzględnienie w całości. W ocenie Sądu stanowisko pozwanej, sprowadzające się do kwestionowania braku uprawnienia powoda do odstąpienia od umowy sprzedaży motoroweru trójkołowego (...) o identyfikatorze (...), nie jest uzasadnione. Z ustaleń Sądu wynika, iż powód skorzystał z prawa odstąpienia od umowy sprzedaży kierując się pouczeniem o takim uprawnieniu umieszczonym na otrzymanej od strony pozwanej fakturze VAT. Z treści zeznań powoda oraz jego małżonki, ale też pracowników pozwanej wynika, iż powód oglądał tego typu pojazd, którego zakupem był zainteresowany, na terenie sklepu stacjonarnego należącego do pozwanej, ale do zapłaty ceny i wydania towaru doszło już na terenie posesji powoda, a więc poza lokalem pozwanej. W ocenie Sądu okoliczności zawarcia umowy wskazują, iż jest to umowa zawarta poza lokalem przedsiębiorstwa w rozumieniu art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 30.05.2014r. o prawach konsumenta (tekst jednolity Dz. U. z 2019r., poz. 134 z późn. zm). Według definicji ustawowej umowa zawarta poza lokalem przedsiębiorstwa to umowa

z konsumentem zawarta przy jednoczesnej fizycznej obecności stron w miejscu, które nie jest lokalem przedsiębiorstwa danego przedsiębiorcy albo w wyniku przyjęcia oferty złożonej przez konsumenta w w/w okolicznościach.

W związku z tym powodowi przysługiwało prawo do skorzystania z uprawnienia do odstąpienia od umowy sprzedaży wynikające zarówno z klauzuli umownej (zawartej na fakturze), zastrzeżonej na podstawie art. 395§1 kc, jak również z mocy art. 27 ust. 2 ustawy o prawach konsumenta, zgodnie z którym konsument, który zawarł umowę na odległość lub poza lokalem przedsiębiorstwa, może w terminie 14 dni odstąpić od niej bez podawania przyczyny i bez ponoszenia kosztów, z wyjątkiem kosztów określonych w tejże ustawie. Konsument może odstąpić od umowy, składając przedsiębiorcy oświadczenie o odstąpieniu od umowy. Do zachowania terminu wystarczy wysłanie oświadczenia przed jego

upływem (art. 30 ust. 1 i 2 ustawy o prawach konsumenta). W przypadku odstąpienia od umowy zawartej na odległość lub umowy zawartej poza lokalem przedsiębiorstwa umowę uważa się za niezawartą (art. 31 ust. 1 ustawy o prawach konsumenta). Jeżeli umowę zawarto poza lokalem przedsiębiorstwa a rzecz dostarczono konsumentowi do miejsca, w którym zamieszkiwał w chwili zawarcia umowy, przedsiębiorca jest zobowiązany do odebrania rzeczy na swój koszt, gdy ze względu na charakter rzeczy nie można jej odesłać w zwykły sposób pocztą. Konsument ponosi odpowiedzialność za zmniejszenie wartości rzeczy będące wynikiem korzystania z niej w sposób wykraczający poza konieczny do stwierdzenia charakteru, cech i funkcjonowania rzeczy (art. 34 ust. 3 i 4 ustawy o prawach konsumenta).

Mając na uwadze treść przytoczonych przepisów oraz zalegający w aktach sprawy dowód nadania przez powoda pisma zawierającego oświadczenie o odstąpieniu od umowy Sąd uznał, iż A. G. dopełnił warunków skutecznego odstąpienia od umowy sprzedaży trójkołowca, co w konsekwencji skutkuje obowiązkiem sprzedawcy do zwrotu ceny towaru stanowiącego przedmiot umowy. Wbrew zarzutom pozwanej Sąd przyjął, iż korzystanie przez powoda z motoroweru związane z przejechaniem dystansu ok. 100-150 km w celu sprawdzenia jakiej długości trasę można pokonać po pojedynczym ładowaniu akumulatora pojazdu, nie można zakwalifikować jako działanie wykraczające poza zakres konieczny do stwierdzenia parametrów i funkcjonowania pojazdu. Zaznaczenia wymaga, iż Sąd zasądził na rzecz powoda całość roszczenia objętego żądaniem, uznał bowiem, iż pozwana nie informowała powoda, iż krótkie (trwające ok. 0,5 h) szkolenie dotyczące obsługi motoroweru jest dodatkowo płatne. Poza tym kwota 1.500 złotych pobrana z tego tytułu przez pozwaną jawi się jako rażąco wygórowana, a samo przeprowadzenie szkolenia w świetle zebranego materiału dowodowego Sąd uznał za wątpliwe. Poza tym zgodnie z art. 10 ust. 1 ustawy o prawach konsumenta najpóźniej w chwili wyrażenia przez konsumenta woli związania się umową przedsiębiorca ma obowiązek uzyskać wyraźną zgodę konsumenta na każdą dodatkową płatność wykraczającą poza uzgodnione wynagrodzenie za główne obowiązki umowne przedsiębiorcy. Z treści zeznań powoda nie wynika, by takiej zgody co do płatności za szkolenie pozwanej udzielił.

Z wyżej przytoczonych względów Sąd uwzględnił wniesione powództwo w całości, o czym orzeczono w pkt I wyroku zasądając od pozwanej (...) Sp. z o.o. w Ł. na rzecz powoda A. G. kwotę 21.500,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 9.01.2019 r. do dnia zapłaty.

O odsetkach ustawowych za opóźnienie orzeczono na podstawie art. 481§1 kc.

O kosztach procesu Sąd orzekł zgodnie z jego wynikiem na podstawie art. 98§ 1 i 3 kpc. Na koszty sądowe zasądzone od pozwanej na rzecz powoda złożyła się opłata sądowa od pozwu w kwocie 1.075,00 złotych oraz wynagrodzenie pełnomocnika powoda określone na podstawie § 2 ust. 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015r. w sprawie opłat za czynności adwokackie w kwocie 3.600,00 zł oraz opłata od pełnomocnictwa w kwocie 17 złotych.